

ikke saa meget staar i det af den højt-ærede Socialminister fremsatte Lovforslag som i det Udkast til Vedtægt, der som Bilag medfølger Lovforslaget. Der melder sig da først det Spørgsmaal, om man har nogen Garanti for, at Vedtægten vil blive saadan, som den her foreligger trykt som Bilag. Saa vidt jeg kan se paa det Lovforslag, vi her skulde vedtage, ydes der egentlig ikke deri en saadan Garanti, men de interesserede Parter, som danner denne Hjælpekasse eller dette Livsforsikringsselskab, vil, i nogen Grad i hvert Fald, kunne ordne noget om ved Vedtægten i Forhold til den Skikkelse, den her har.

Jeg skal derfor gaa over til at sige et Par Ord om Vedtægten. Det kan ikke være andet, end at jeg ligesom den foregaaende Taler maa sige, at der er en overmaade stor Forskel ogsaa i Ordvalget mellem det, der skal være Hjælpekassens Afdeling A, og det, der skal være dens Afdeling B. Med Hensyn til Hjælpekassens Afdeling A siges det, at der skal man bistaa danske Statsborgere, som gennem herværende Agentur har tegnet Forsikring i tyske Selskaber, og for hvem Tabet af deres Forsikring maa anses for betydeligt. Her kommer man med den fremstrakte Haand og siger, at dem vil man bistaa, og dér kan man se, hvilken betydelig Kærlighed der er til danske Statsborgere. Men nogle Linier længere nede, hvor Afdeling B omtales, faar Ordvalget en ganske anden Klang, for der staar, at man kan overtage andre tyske Livsforsikringsselskabers Portefeuiller, naar man dertil maatte finde dem egnet. Det er saaledes to vidt forskellige Opgaver, der gaar gennem Afdeling A og Afdeling B.

Med Hensyn til den Opgave, der skal løses af Afdeling A, skal jeg sige, at den er vi for vort Vedkommende enige i. Kun bør der maaske, naar der i Vedtægtens § 4 staar, at man skal holde sig indenfor en Sum af 10 000 Kr., deroverfor siges, at der deraf, at en Mand har tegnet en Forsikring paa noget over 10 000 Kr., aldeles ikke kan udledes, at der ikke kan være et Trangmoment til Stede. Der kan være mange andre Aarsager til at tegne en højere Forsikring end just den, at vedkommende er en velhavende Mand.

Jeg kommer saa til Afdeling B. Der er til Medlemmerne af dette høje Ting fra een af dem, som er stærkt interesseret i Afdeling B, nemlig Gothabankens herværende Repræsentant, omdelt et stort og, tror jeg, man kan have Lov til at sige,

godt udarbejdet Materiale, som i nogen Grad gaar imod det Skridt, som Ministeriet her har opfordret Rigsdagen til at gaa med til. Jeg skal om dette kun sige, at da Sagen maaske er vanskelig at drøfte offentlig, er det vel rimeligt, at der bliver en kort Udvalgsbehandling, hvor hele dette Spørgsmaal kan blive drøftet indgaaende med Socialministeren, saaledes at i hvert Fald et Udvalg af Folketinget kan faa fuldkommen Klarhed over dette Forhold. Lige saa godt det er, at vi hjælper paa det ene Omraade, lige saa urigtigt vilde det være, om man vilde gøre Uret paa det andet Omraade. Jeg skal, idet jeg saaledes anbefaler en kort, velvillig Udvalgsbehandling, sige, at ogsaa de Punkter, der er fremdraget af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, jo bør kunne tages ind under denne Udvalgsbehandling.

Nis Nissen: Ogsaa mit Parti er blevet opmærksomt paa den Forskel, der er paa Ordlyden — og ogsaa paa Meningen, kan man sige — af selve Lovforslaget og af de Bilag, der knytter sig til det. Da jeg læste Lovforslaget igennem, syntes jeg, det var udmærket, for efter selve Ordlyden, hvor der er Tale om danske Statsborgere i al Almindelighed, og hvor der er Tale om Selskaber, som virker her i Landet, syntes jeg ikke, der kunde være Tvivl om, at ogsaa sønderjydske Forsikringstagere maatte være indbefattet under Loven. Men naar man saa læser Bilagene igennem og ser, at der stadig kun staar: Kroneforsikringer, er det ganske klart, at det vil udelukke alle Forsikringstagere nede hos os. Saaledes som Forholdene var paa det Tidspunkt, da Forsikringerne blev tegnet, havde Folk nede hos os jo slet ingen Mulighed for at tegne Kroneforsikringer i tyske Selskaber, og hvad enten man nu mener det mere eller mindre berettiget, at de forsikrede nede hos os ogsaa kommer med ind under Loven, saa kan man være ganske overbevist derom, at Kravet vil blive rejst nede hos os. Hvis de Folk Nord for den gamle Grænse, som er forsikret i tyske Selskaber, for hvem det dog havde ligget nær at forsikre sig i danske Selskaber, nærmere end for os i alt Fald, faar nogen Støtte, saa vil Folk nede hos os ikke kunne forstaa, at de ikke skal kunne komme med ind under de samme Bestemmelser. Man kan fortælle dem, saa tidt man vil, at det er private Selskaber, der laver det, [og at de jo har Lov at gøre med deres Penge, hvad de vil: naar Staten skal give sit Minde til, at